

SCHOLA HOGVARTENSIS ARTIUM MAGICARUM ET FASCINATIONIS

Praeses: Albus Dumbledore (Primo Classi Ordinis Merlini Adscriptus, Incantator Grandis, Princeps Magorum Confederationis Internationalis Magicae)

Minerva McGonagall Praeses Vicaria Salutem Dicit Domino Pottero.

Placet nobis te certiorem facere locum tibi assignatum esse in Schola Hogvartensi Artium Magicarum et Fascinationis. Cum hac epistula indicem mittimus librorum et apparatus quibus tibi opus erit. Schola aperietur Kalendis Septembribus. Strigem tuam exspectamus non serius¹ quam Pridie Kalendas Augustas.

(Harrius Potter et Philosophi lapis, 2003)

De locis quae Catullo cara fuérunt.

Catullus natus est Verónae, in urbe Gàlliae Cisalpinae, circiter anno octogésimo séptimo (87) ante Christum natum; villam possédit Sirmióne, quem locum in carmine làudat. Multae sunt hódie quoque Verónae parietinae² Romànae, inter quas fama notissima est Haréna illa Veronénsis, amphitheàtrum Romànum pulcherrimum et perbene asservàtum. Sirmióne quoque, prope lacum Benàcum, parietinae Romànae restant, inter quas praesértim dignae memoriā sunt Spelùncae, quae vocàntur, Catulliànae: est quidem villa aetatis Romànae, non tamen ea ubi poëta ille vixit.

(Iuvenis, 11/2000)

Satùrni dies

Satùrnus erat astrum³ Satùrni diéi dicàtum. Hic dies Romànis erat parum faustus, sicut Véneris dies hodie in nonnùllis régionibus. Cur erat parum faustus?

Satùrnus unus erat e deis qui protegabant labórem rústicum, agros et sémina. Eius socia, Ops⁴, ségetes protégébat. Cum Romàni cultum civilem Graecum invenérunt, Satùrnus consociàtus est cum deo Chrono. Satùrnus enim non solum agri cultùram creàvit, sed etiam tempus. Osténditur sicut senex barbàtus, falcem manu tenens. Falx autem est imago labóris rústici, sed etiam... mortis. Saturno tamen dicàta erant Saturnàlia, magna festa épulis, donis ludisque ornata! Satùrnus, cum celebràtur ut deus témporis, osténditur alàtus, quia tempus fugit et volat.

(Iuvenis, 06/2002)

De Mausoleo Hadriano

Anno CXXXV p. Chr. n. illud aedificium incohàtum est; cùius vero structùra aliquànto ab ea, quam hódie vidére licet, differébat. Constàbat enim magna basi quadrata in qua mausoléum, cylindrica forma, innitebàtur; cùius in summo cacùmine magna erat ara cum dei Solis quadriga (Sol enim Graece Hélios

¹ "più tardi"

² parietinae: ruinae, reliquiae aedificiorum antiquorum

³ "pianeta"

⁴ "Opi"

dicebatur, quod erat etiam Hadriani nomen). Octo imperatores in illo mausoleo sepulti sunt una cum familiariibus suis, ab Hadriano ad Septimum Sevatum. VI saeculo p. Chr. n. vero id evénit, quo mausoleo nomen, quod etiamnunc habet, inditum est: Gregorio enim Magno pontifici angelus apparuisse dicitur in summo mausoleo, ut ei finem nuntiaret pestilentiae, qua Roma vastabatur.

Exeunte vero XIV sareculo instaurari incohatum est aedificium, et lente per saecula forma eius mutata est. Castrum fuit et carcer ab aetate media, quae dicitur, usque ad saeculum XIX.

De locutionibus idiomaticis

Sic plerumque significamus eos omnes qui suas opes stulte et large dissipant Hanno le mani bucate (= habent manus foratas). Latine dicamus: «sunt inepte sumptuosi» vel «sunt sui stulte profusi» vel «sunt sumptui insipienter dediti».

Ha una bella (iron.) gatta da pelare (= cogitur pellem detrahere a non facili fele); hoc facete dici solet de quodam, ad quem munus arduum et plenum aleae perficere pertineat. Latine verti potest: «Ei est molestissimum negotium gerendum». (Latinitas 3/1991)

Stadium omnium maximum

Adhuc hodie, Circus Màximus est màximum stadium umquam exstrùctum. Eius amplitùdo monstràbat Romae poténtiam. Ibi celebrabàntur Ludi Romàni, in honòrem Iovis. Fundaménta huius ingéntis stadii dicùntur locata esse a Tarquinio Prisco, sexto sàeculo a.Chr.n. Quarto sàeculo pósitae sunt ligneae structùrae. Iulius Caesar id auget et réficit. Secùndo sàeculo imperàtor Traiànus id etiam maius facit. Quarto sàeculo Constantinus Primus id magnifice restàurat. Stadium enim decùrsu témporum passum erat (aveva patito) nonnulla incéndia. Circus Màximus longus est 600 metra, latus 140 metra. Continére póterat 250 milia hóminum. Ibi praebebàntur mirabilia spectacula. Pompéius óbtulit certàmen viginti elephantórum; hi vallum delevérunt, quo spectatòres a bestiis protegebàntur. Ludi Romàni, quibus praebebàntur et varia certàmina et scaenae theàtricae, tempore Augusti fiébant per duas fere septimànas. Ultimum certàmen in Circo Maximo anno 549 oblatum est a Theoderico Primo, Ostrógotho, tunc Itàliae rege.

(Adulescens 10/2021)

La città di Alessandria in Egitto.

Alexandria maxima et amoenissima est omnium Aegypti urbium. Ibi aurae salubres spirant et àer est tranquillus et clemens; nullo paene (quasi) die eius incolae solem serenum non vident. Inter alia aedificia et templa, quae plurima et magnificentissima Alexandriam ornant, eminet Serapeum, Templum Serapidis, quod atriis columnatis amplissimis et pulcherrimis signis exornatum est: post Capitolium nihil homines maius aut magnificentius videre possunt. Quondam naves, ex Parthenio pelago vel Libyco ad hoc litus nocte venientes, saepe in litore frangebantur, quia fallaces et insidiosi accessus erant. Quare turris in portu excelsa aedificata est, quae Pharos a nomine loci cognominatur, ut navibus praeluceretur.

Kalendis Iuniis (1.6.) in Finlandia finis anni scholastici celebrabatur. Tum amplius quingenta milia scholarium ad ferias aestivas agendas dimissa sunt. Viginti quinque milia studentium in examine maturitatis approbata sunt, octoginta milia specimina scholae professionalis absolverunt. Qui numerus quinque milibus maior est quam anno praeterito. (Nuntii Latini 18/06/2023 - Satu Tuominen)